

шѣкој иѣжда, по добрѣ є да го оставишъ за дрѹги путь, освенъ ако є иѣкой Властитель, или Исправникъ на онова мѣсто.

114. Не токмо не получава щото проси който отхожда при иѣкого вѣзъ времѧ, или ище да мѣхоратъва иѣщо, което не є тважрдѣ за потреба, ами приноси ѿще и тајота неразумна.

115. Кога хвалатъ иѣкого заради ученїето мѣ или заради довриинитѣ мѣ, недѣй срабнава дрѹгнго соез него, и да думашъ, чи той є по доврѣ отъ когото хвалатъ: защо єдна голѣма тајота приноси єдно такова срабненїе.

116. Кога приказкашъ иѣщо, кое то си чѣзъ отъ дрѹгнго, недѣй сба-